

НИКОЛАЙ РАЙНОВ
КУМА ЛИСА И
СИНИГЕРЧЕТО
ФРЕНСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Един синигер бил кацнал върху клонката на един хралупат дъб. Кума Лиса минала случайно оттам, видяла синигера и го поздравила с дълбок поклон. Добър ден, братовчеде! Приблужи да се целунем!

— Да се целунем ли, казваш? Как не! Не те ли е срам, стара лицемерко? Как мога да бъда аз братовчед с такава крадла и насилница като тебе? Знаеш ли колко невинни птици се оплакват, че си им грабнала с измама малките? И колко сърни те проклинат, че си им отвлякла сърненцата? Както и да се преструваш, никой не ще ти повярва вече.

— Господи Боже! — викнала лисицата тъжно. — Колко недоверчив е станал светът! Поне ти, братовчеде, няма защо да се оплакваш от мене. Да ти кажа ли една важна новина? Нашият цар, благородният Лъв, е обявил, че отсега нататък между всички животни ще царува вечен мир. Разбираш ли какво значи това?

— Разбирам, но не ми се вярва.

— Отсега нататък никое животно не ще напада друго. Каквито свади и вражди да е имало до днес, те трябва да престанат. И слава Богу, най-сетне всички животни ще заживеят в мир и сигурност. Големите няма да разкъсват малките. А малките няма да се боят от големите. Всички ще заживеят братски.

— Добре, добре, Кума Лисо! Хубави приказки си се научила да разказваш. Но намери друго да ти повярва! Аз не съм от тях. Не ми трябват твоите целувки.

— Страшно си недоверчив, братовчеде! Чуй какво ще ти кажа! Аз ще те целуна със затворени очи, щом толкова се боиш. Съгласен ли си?

— Добре, съгласен съм. Със затворени очи може. Хайде си затвори очите!

Лисицата замижала и със сладко очакване си протегнала врата — да я целуне синигерът. То се знае, че намерението ѝ било — щом я докосне синигерчето с кълвуна си, тя да го грабне и разкъса. Но станало друго.

Синигерът накъсал мъх и го стиснал в кълвуна си. После подхвъркнал и натрил силно муцуната на Кума Лиса с мъха. А когато лисицата си отворила устата да захапе птичето, успяла да налапа само мъх и едно листенце, което се било залепило за мъха.

Синигерът се обадил от своята градинка:

— Ах, ти, коварна Кума Лисо! Такъв ли ти е мирът? Да не бях избягал навреме, щеше да ме глътнеш. Ти казваш, че бил сключен мир, а? Не ми трябва мене такъв мир. Без него ще ми бъде по-добре.

Лисицата се засмяла.

— Много си страхлив бе, синигерчо? Не разбра ли, че аз направих това на шега? Искаше ми се само да те уплаша. Добре. Искаш ли да си затворя очите втори път? Ще ме целунеш ли?

— Затвори ги! Ще те целуна. Само че няма да мърдаш: разбра ли?

— Добре. Няма.

Кума Лиса си затваря още веднъж очите. Тя замижава здраво и се готви да ухапе птичето, щом го усети, че се е приближило.

Синигерът хвърква, клъбва лисицата — но не по муцуната, а по челото — и казва отново на високия клон. В мига, когато усеща, че синигерът е до устата ѝ, тя си затваря отведнъж челюстите, ала между тях не се оказва нищо.

Ах, тоя проклет синигер! И тоя път я е измамил. Дяволите да го вземат! Голям хитрец е той.

Синигерчето се обадило:

— Какво е това, Кума Лисо? Така ли си държиш ти на честната дума? Хубава работа! И още искаш да ти вярват!

— Много си страхлив, синигерчо! Бива ли да говориш тъй? Че аз искам само да те изпитам: мигар не разбра това?

— Не ти вярвам на думите.

— Добре. Било, каквото било. Да забравим всичко станало. Да се помирим, мили братовчеде. Да се целунем като роднини. Прости ми, ако съм сгрешила пред тебе.

Но в тоя миг нещо накарало лисицата да наостри уши.

Зачули се звуци на ловджийски рог, а после се задали ловци и слуги. Чул се и лай на кучета.

Кума Лиса търтила да бяга, колкото и крака държат.

А синигерът се обадил от върха на дъба и викнал подире ѝ:

— Чакай, Кума Лисо! Къде припна отведнъж? Та нали има сключен мир между животните? Защо се боиш от кучетата? Върни се да се целунем като роднини!

Лисицата не се обърнала дори, а отговорила бежешком на синигера:

— Че мирът е подписан, подписан е. И нашият цар — благородният Лъв — отговаря за него. Той ще накаже всекиго, който дръзне да го наруши. Но, изглежда, че новината не е още разгласена навсякъде. Тия хора не са я чули, види се.

— Върни се тогава, та ги почакай тук, па им я кажи! Бива ли да нарушават мира? Предупреди ги, че благородният Лъв ще ги накаже.

— Нямам време. Бързам. Бях забравила, че ме чака важна работа. Вие разбирате каква важна работа я чакала лисицата. Има ли по-важна работа от тая да спасиш кожата си?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.